

Skandinaviens Stjerne.

Organ for de Sidste Dages Hellige

Sandheden, Kundskaben, Øyden og Troen ere forenede.

18. Aarg. Nr. 5.

Den 1. Decbr. 1868.

Priis: 6 Sk. pr. Exp.

Der otte og tredive Halvaarsconference i Saltfostaden,

begyndende den 6te Octbr. 1868.

(Fra „Deseret News.“)

Den otte og tredive Halvaarsconference for Jesu Christi Kirke af Sidste Dages Hellige samledes i det nye Tabernakel i Saltfostaden den 6te Octbr. 1868, Kl. 10 Formiddag.

Forsamlingen var talrig, dog var den uhyre Bygning ikke fuld. Sangchorets Rost blandedes i en smuk Harmoni med det store Orgels klangfulde Toner, idet en Psalme istemmedes til Conferencens Aabning.

Paa Forhoiningen vare af det overste Præsidentstab: Brigham Young og D. H. Wells.

Af de tolv Apostller: Orson Hyde, Orson Pratt, John Taylor, Wilford Woodruff, George A. Smith, Ezra T. Benson, C. C. Rich, Lorenzo Snow, Cratus Snow, Franklin D. Richards, George Q. Cannon og Joseph F. Smith.

Patriark: John Smith.

Af Presidentskabet for Overpræsternes Qvorum: John Young, G. D. Woolley og Samuel W. Richards.

Af Stavens Præsidentstab: George B. Wallace og Joseph W. Young.

Af det øverste Præsidentstab over de Halvsjærds: Joseph Young, Albert P. Rockwood, Jacob Gates og John Van Gott.

Af de præsiderende Bislopper: Edward Hunter, Leonard W. Hardy og Jesse C. Little.

Bislopper, præsiderende Eldster og Ledere for de Hellige vare nærværende fra de fjernehøje af vores Setlementer, samt fra de tilstødende Territorier Idaho i Nord og Arizona i Syd.

En Mærkværdighed ved denne Conference er, at den før den første i Utah afholdte Conference, hvor alle de tolv

Apostler have været nærværende. Deres Pligter ere af den Bestaffenhed, at der altid har været En eller Flere fraværende i de forskjellige Verdensdele for at opbygge Guds Rige; men nu ere alle de Tolvs i Territoriet og ere samlede til Konferencen.

Bed Raadslagning mellem Præsidenterne Young og Wells, samt de Tolvs Qvorum, med deres forenede Vibsdom, store Erfaring og Inspirationens Aand, hvilken ledsager dem, ville udentvist mange høist værdifulde Instruger og Raad vorde Folket givne, hvilke Raad, diceret ved Guds Aand, ville være til uberegnelig Fordeel for Samfundets Fremadskriden. Vi betragte de Tolvs Sammenkomst til Konferencen som meget mærkværdig.

Præsident B. Young kaldte Konferencen til Orden, og Tabernaklets Chor sang Psalmen: „The morning breaks,“ hvorefter Eldste Geo. A. Smith aabnede Forhandlingerne med Bon. Det 20de Ward Chor, hvilket havde Plads til venstre for Forhoingen, sang Psalmen: „Father, how wide thy glory shines.“

Eldste Orson Hyde talte først angaaende den legemlige og aandelige Saliggjørelse. Ligesom Mange fulgte Frelseren for Brodets og Fissenes Skyld, saaledes soge Mange hen til de Helliges Hjem af egennytte Motiver og for Bindings Skyld, føgende denne Verdens Gods. Men de Hellige have at forarbeide deres Saliggjørelse, at opbygge Guds Rige og forfremme den menneskelige Gjenlošningsplan. De Folelser, som Mange have, naar et Aar indtræffer, i hvilket vi mangle Brod, nemlig, at de da tilslukke deres Folelser for Medlidenhed, ere af den Slags, som ikke stulde eksistere. Vi burde hjælpe den Nødlidende og gjøre Gudt mod Enhver.

Ternbanens Nærmelse til dens Fuldførelse, og den Aand, der besjaler dem,

der ere bestjæltigede med dens Construction, ere tydelige Beviser for, at Gud er ifaerd med at fuldbyrde sit hellige Forehavende. Naar Ternbanen er færdig, ville vi kunne see, at den vil blive et mægtigt Redstab i Herrens Haand til Forfremmelsen af hans Værk. Taleren opmuntrede de Hellige til at arbeide med Glid for Guds Riges Opbyggelse og for at være Menneskestægtens Frelsere.

Choret fra Brigham City, hvilket havde sin Plads tilhoire for Forhoingen og anførtes af R. L. Fishburne, sang den høitidelige Sang: „I will lift up mine eyes!“

Eldste Orson Pratt bemærkede, at Aarsagen til at vi vare komne her ikke var den, at vi selv ønskede det, men at det stede ved Tvang, og fordi vi ikke kunde afværge det. Modstandens Land, der bragte de Hellige til at soge Tilslugt bag Klippebjergene, i de meest ukjendte Ørkener i dette bjergfulde Land, har modarbeidet Kirken og dens Ledere fra den Tid, da Propheten Joseph erholdt Bladerne, hvorpaa Ephraims Sæds Optegnelser vare indgraverede. Den samme Land har altid aabenbaret sin Modstand mod Guds Folk, naarsomhelst Gud har havt Præstedommets, og Myndigheden til Evangeliets Forvaltning paa Jorden, og naar han ved Aabenbaring har staat i Forbindelse med sit Folk. De Hellige ere blevne opfordrede til at drage ud fra Jordens Nationer, at de maae være adstillede fra det, der er uretfærdigt og福德ervæltigt. Vi have slidt og arbeidet haardt for at vi her kunne danne vore Hjem, hvilket Omstændighederne have trunget os til.

Intet andet Folk har lidt saameget Ondt og arbeidet under saa ugunstige Forholde som vi, thi intet andet Folk har været utsat for de Omstændigheder, som vi have været underkastede. Hvem har

udsfort det Arbeide, som sees i dette Territorium, nemlig Ørkenens Omdannelse til et smukt frugtbart Land? De første Indbyggere have gjort det. Det var de første Indbyggere, som opdagede denne Egn og gav Regjeringen et Land, som i Tilsælde af at dette Folk ikke havde opdaget det, havde vedblevet at være ubej kendt og ubeboet i maaske eet Aarhundrede herefter. Vi have understøttet Opdagelseskaber, samt andre Selstkaber, der ere gaaede ud at opsoge Guld- og Sølvminer. Disse Selstkaber ere efterhaanden blevne bosatte, og danne nu flere af vare nærliggende Stater og Territorier.

I Missouri og Illinois blev vi berøvede vore Nettigheder, for hvilken Handelmaade vore Hænder undstyrte sig med, at vi ikke varer de første Indbyggere, men her ere vi de første Indbyggere, og vi ere komme her for at nyde den Frihed og de Nettigheder, som vort Lands Grundlov og Forsatning sikrer os.

Føruden vores religiose Nettigheder og Friheder have vi mange andre Nettigheder, og iblandt disse ere den, at kjoeb hvad vi behove af hvem vi onste og hvor vi onste, naar vi ikke overtræde nogen Lov eller stade Andre i deres Nettigheder. Vi have opfostret Mænd her iblandt os, der have sogt ved al den Indflydelse de besidde, at stade Samfundet. Vi have givet dem vores Penge og vort Korn for deres Varer, og som et Territorium betragtet have vi ved denne Fremgangsmaade gjort os fattige, idet Millioner efter Millioner ere blevne givne i disse Mænds Hænder og sorte bort fra Territoriet af dem, der foregave at være venlige, men dog have gjort hvad de kunde for at stade os. Taleren sagde, at han ikke vilde kjøbe for tyve Skilling af disse Kjøbmænd, medmindre de vilde omvende sig og holde Guds Bud. Han talte angaaende dette Emne en længere Tid, og

fremstillede paa en forstaelig og kraftig Maade den Retning de fremmede Kjøbmænd have fulgt, og sandsynligvis ville vedblive at folge, om ikke Forholdsregler træffes til at afværge det. De have tilsyneladende været Venner, men i Hemmelighed have de sogt at ødelægge dette Folk. Han sagde, at han hellere vilde gaae til Bjergene for at jage Ulve og klæde sig i disse Dyr's Huder, end at give sine Midler til dem, der vilde skade ham selv, hans Brodre og Guds Rige paa Jorden.

Sang af Tabernaklets Chor, Bon af Eldste C. T. Benson.

Ophold til Kl. 2 Estermiddag.

Kl. 2 Estermiddag aabnedes Forhandlingerne med at det 20de Ward Chor sang: „My soul is full of peace and love,” og Halleluja af Broder J. J. Daynes. Bon af Eldste Crastus Snow.

Fishburns Chor sang en Quartet: „Pray for the Peace of Deseret.”

Eldste John Taylor talte angaaende vor Conferences Bestaffenhed, og det Formaal, hvorför vi ere forsamlede til at overvære samme. De Gjenstande, der ved denne og lignende Leiligheder blive behandlede, ere ikke af det Slags, som den seceriske Verden kalder Religion, men hvad vi her forhandle, indebefatter det, der henhører til Menneskenes Velgaaende, Lykke og Forfremmelse, hvilket vi betragte som henhørende til vor Religion.

Om den Gjenstand, der omtaltes i Formiddags, nemlig angaaende Handel, kunde her tales en stor Deel. Alle Nationer tage Forholdsregler til Forfremmelsen af Offenlighedens Belsærd. Vor Stilling er en saadan, som den flere Nationer tidligere have indtaget.

Nationerne affluttet Tractater og besatte Consuler, samt tage de Forholds-

regler, som de finde nødvendige til at beskytte deres Handel og Skibsfart i fremmede Lande. Ethvert Lands forstjellige Industriegrne have specielle Fordele, og visse Forbud ere satte i Kraft mod Indførelse af fremmede Landes Producter. Ingen spørger om Nettighed til at handle saaledes; Ingen laster en Nation eller et Folk, som paa denne Maade søger at fremme sine egne Interesser. Vi ere ikke en Nation, men formedelst vor territoriale Forsatning udgjøre vi en Deel af denne Republik. Vi ere noget forstjellige fra andre Samfund. Vor Religion har bragt os sammen, vor Tro forener os, og vi have saadanke Nettigheder, som vi ikke kunne forsømme at forsvare. Taleren fremsatte mange kraftige Beviser for, at vi ikke burde kjøbe eller sælge hos dem, der have søgt at stade os. Han talte om, at vi skulle være selvstændige, og udføre vores egne Handels- og Kjøbmændsforretninger, samt opbygge vort Territorium, hvilket er vort Hjem. Denne Fremgangsmaade er blevet fulgt af Christenhedens forstjellige politiske Organisationer og religiose Foreninger, og vi have den samme Ret til at forsvare os selv og vores Interesser.

Efterat Eldste Taylors havde sluttet sine Bemærkninger, blevé adskillige Leveregler til de Helliges Veiledning oplæste og forelagdes Forsamlingen, der eenstemmig vedtog at overholde og efterleve samme.

Eldste Joseph W. Young bekræftede Sandheden og Betydningen af de komhandlede Gjenstande. Spørgsmaalet er: Kunne vi hjælpe os selv? Han ansorte Jesu Ord: „Hvo som ikke er med os er imod os,” og talte om Nødvendigheden af, at vi ere forenede og trofaste, samt at vi give Agt paa de Principer, der ere givne til at belære os angaaende vores timelige Interesser.

Tabernaklets Chor sang en Psalme,

der for denne Leilighed var forsattet og componeret af Søster Eliza R. Snow.

Slutningsbon af Bislop C. D. Woolsey.

Conferencen sluttedes til Onsdagen den 7de Kl. 10 Formiddag.

Tirsdag Aften Kl. 6½ forsamledes Præstedommets til et Møde i det gamle Tabernakel. Nærværende var ved denne Leilighed: Præsidenterne B. Young og D. H. Wells, de tolv Apostler og over tre tusinde Eldster. „Softly beams the Sacred Dawning“ blev fungen af Eldsterne F. D. L. McAllister og G. Goddard, hvorefter Eldste Orson Hyde aabnede Forhandlingerne med Bon.

„Glorious things are sung of Zion“ blev dernæst afsungen.

Bislop Edward Hunter gjorde nogle Bemærkninger og tilbagekaldte i Erindringen den første Tid han var i Kirken. Han omtalte nogle Tildragelser, som han havde gjennemgaaet, og sagde, at vi her ere paa det rette Sted for at opbygge Guds Rig. Da han kom hertil dette Sted, var Landet en øde og usfrugtbar Ørken, og det syntes som Jorden ikke kunde frembringe Ophold for menneskeligt Liv, men Herren velsignede Landet og Elementerne, og nu er Jorden frugtbar og vort Arbeide er velsignet. Taleren henbendte Opmærksomheden paa den Rigegyldighed, som Nogle vise med Hensyn til at betale Tiende. Han sagde, at Nogle undslaae sig for at efterkomme deres Pligter i denne Retning, og at dette netop var et Privilegium, hvorved Enhver skalde fryde sig; han opmuntrede Brødrene til at handle som Guds Mænd. Han paamindede om Tiendedebetalingen, og derved gjøre Brug af de Velsignelser, der følge Lydighed mod Herrens Besalinger.

Præsident Young sagde, at dersom Brødrene vilde være ganske rolige, haa-bede han at kunne tale saaledes, at Før-samlingen kunde høre, uden at det vilde genere ham. Vi have et stort Værk at udføre, nemlig at frelse Israels Hus og samle de Oprigtige af Hjertet. Siden sidste Efteraar-skonference er Meget ud-ført for at samle de fattige Hellige ud fra Nationerne. Medens Brødrene var bestjærtigede dermed, gjorde de hvad der stod i deres Magt, og megen Tro maatte øves for at udføre hvad der allerede er gjort med Hensyn til de Fattiges Udfrielse.

Den 1ste Februar sidstleden var der modtaget til dette Dine med 9,000 Dollars, men da Eldsterne H. B. Clawson og William C. Staines skulle afreise til Østen den 17de samme Maaned, var der indkommen 27,000 Dollars, som vi sendte med dem. Over 70,000 Dollars ere indkomne til at anvendes til Hjemfam-lingen af de fattige Hellige. 3,197 Per-soner ere emigrerede fra Liverpool, og da hver Persons Besordring deraf til Jernbanens Ende var beregnet at vilde beløbe sig til fem og tredsindstyve Dol-lars, eller 65,000 Dollars for 1,000 Hellige, vil det sees, at Agenterne have været højlig velsignede i Udførelsen af Emigrationens Unliggender, selv om En-kelte af dem, der besordredes i dette Aar, havde en Deel til Hjælp for deres Emi-grations Udgifter. Han sagde, at vi have et stort Arbeide at udføre for at hjem-samle de Tilbageblevne, og efter at han havde berettet hvad der var blevet udført af Nogle i det sidste Aar, fremsatte han det Forslag, at vi etter skulle begynde at virke for det samme Formaal. Han vilde i dette Aar give 1,000 Dollars til de Fattiges Hjemfamilie, og Capitain W. H. Hooper vilde give et lignende Beløb.

Jernbanen, sagde han, er en af de sterkeste timelige Velsignelser, som nogen-sinde har været skænket de Hellige. Han henviste til den hæderlige Maade, hvorpaa Entreprenørerne for Jernbanens Byg-ning have handlet mod os, og sagde, at de skalde vorde velsignede af Herren.

Han talte paa en rolig, tydelig og indtrængende Maade om den Gjenstand, som for var blevet berort, nemlig, at de Hellige burde ophøre at staae i Handels-forbindelser med dem, som ikke ere for-enede med Kirken. Hans Tale blev ned-streven for at publiceres.

Eldste Geo. A. Smith mindede Bro-drene om en Gjenstand, som han ofte havde dvolet ved — Vigtigheden af at erholde Naturaliseringsspapirer, inden hvilke Ingen kan besidde de Rettigheder, som nydes af dem, der ere i Besiddelse af Borgerstab. Han talte til Gunst for og bewiste Nedvendigheden af at anbringe unge Mænd og Kvinder paa Højskoler for at de der kunde tilegne sig de nød-vendige Kunskaber for at blive stiftede til at overtage Ledelsen af og Undervisnin-gen i vores almindelige Skoler.

Det blev foreslaet for de Før-sam-lede at tilkendegive deres Menig an-gaaende den omtalte Handelsforbindelse med Kirkens Fjender, hvorefter det ved-toxes ved eenstemmig Votum, at vi op-holde os selv, og understøtte dem, der un-derstøtte os.

Eldste Joseph F. Smith sluttede Modet med Bon.

Onsdagen den 7de Kl. 10 Form.

Tabernaklets Chor sang: „Praise ye the Lord.“

Bon af Eldste Jacob Gates. Det 20de Ward Chor sang den høitidelige Sang: „Zion Awake.“

Præsident Young sagde, at Kirkens

Authoriteter skalde præsenteres. Det vil sees, at Eldste George A. Smith er blevet kaldet til at indtage Præsident H. C. Kimballs Plads som Præsident Youngs første Raadgiver, og at Eldste Brigham Young jun. er bestillet til Medlem af de Tolv's Qvorum.

Alle Forslag bleve, som sædvanlig, enstemmig vedtagne.

Eldste Geo. Cannon præsenterede Kirkens Authoriteter i følgende Orden:

Brigham Young som Præsident for Jesu Christi Kirke af de Sidste-Dages Hellige; George A. Smith som hans første, og Daniel H. Wells som hans anden Raadgiver.

Orson Hyde, Præsident for de tolv Apostlers Qvorum, og Orson Pratt, sen., John Taylor, Wilford Woodruff, Ezra T. Benson, Charles C. Rich, Lorenzo Snow, Crastus Snow, Franklin D. Richards, George Q. Cannon, Joseph F. Smith og Brigham Young jun., som Medlemmer af nævnte Qvorum.

John Smith, Patriarch for hele Kirken.

John Young, Præsident for Overpræsternes Qvorum; Edwin D. Woolley og Samuel W. Richards hans Raadgivere.

Joseph Young, Præsident for de øverste syv Præsidenter for de Halvfjerdindstyrke, og Levi W. Hancock, Henry

Harriman, Albert P. Rockwood, Horace S. Eldredge, Jacob Gates og John Van Cott som Medlemmer af det øverste Præsidentstab for de Halvfjerdindstyrke.

Edward Hunter, præsiderende Bislop, og Leonard W. Hardy og Jesse C. Little hans Raadgivere.

Samuel G. Ladd, Præsident for Præsternes Qvorum, Robert Price og Wm. McLaughlin hans Raadgivere.

Adam Spiers, Præsident for Lærernes Qvorum, og Henry J. Doremus og Martin Lenzi hans Raadgivere.

James Leach, Præsident for Diakonernes Qvorum; Peter Johnson og Charles S. Cram hans Raadgivere.

Brigham Young blev foreslaet som Forvalter for Jesu Christi Kirke af Sidste-Dages Hellige.

Truman O. Angell, Kirkens Architekt.

Brigham Young, Bestyrer for det Bedvarende Emigrationsfond, bestemt til de Fattiges Indsamling. George A. Smith, Daniel H. Wells og Edward Hunter hans Medhjælpere.

George A. Smith, Kirkens Historiestriver og General-Registrator, og Wilford Woodruff hans Medhjælper.

(Fortsættes.)

Præsident Youngs Besøg i de nordlige Settlementer.

(Fra „Deseret News.“)

(Fortsat fra Side 57.)

Bed at benytte de indførte Agerdyrkningsmaskiner kunde mere Arbeide udføres ved mindre Anstrengelse. Mange af dette Territoriums Indbyggere arbeide altså meget, og dog kunne de ikke paa langt

nær udføre saa meget som de kunde, naar de havde til deres Raadighed de i nærværende Tidsalder opfundne Maskiner og andre videnstabelige Fremskridt, hvorved vor Lid udmærker sig.

Husene burde bygges rummelige og hensigtsmæssige. Smaa og ubeqvemme Boliger, i hvilke man har at sove, koge og spise, ere tilstrækkelige til at ruinere deres Helbred og Sindsstemning, der op holde sig i samme. Enhver Mand burde gjøre sig Umage for at anstæsse Sygemastiner, Badst- og Bredenmastiner m. fl. for at befrie Familiens Medlemmer for at arbeide formeget, paadet der kunde gives Tid til at iagttagte og berede deres Sind, og til at undervise Bornene. Han talte om Nodvendigheden af at lære Planternes Egenstæber at kjende, for i Sygdomstilsælde at kunne have Midler at anvende mod Sygdommen. Han paa lagde i Særdeleshed Modrene dette Hvert, thi, sagde han, Borns Liv ere ofte gaaede tabt ved Forældrenes Uvidenhed.

Wldste Wilsford Woodruff troede, at dersom der aldrig havde været en Præst, Læge eller Lovkyndig i Verden, vilde den have været bedre. Den Lovkyndige vil gjerne have Processer. Han vil gjerne bringe to Landmænd til at trætte om en No, og nedsæn den ene af dem rykker i Koens Hoved og den anden i Halen, vil den Lovkyndige selv gaae hen at malke Koen. Han berettede hvad han selv havde oplevet for henimod 60 Aar tilbage i Staten Connecticut. Folket blev syg af en smitsom Feber, og Lægerne forbode at give Vand til de Syge, hvilket de paa stode vilde i hoi Grad være til Skade. Talerens Bedstefader, Fader, Moder og een af hans Moders Søstre bleve angrebne af Sygdommen og døde, med Undtagelse af hans Fader. Allesammen sunkede efter Vand indtil de sidste Diebliske, uden at faae noget. Hans Fader besøges af een af de meest beromte Læger i Staten, og da han een Dag kom i Huset, sagde han til Sygevogteren, at Woodruff ikke kunde leve til næste Morgen, men tilslod aldeles ikke at efterkommme den

Syges Begjæring om at give ham Vand, da det, ifolge Lægens Ord, vilde dræbe ham. Da den Syge vedblev at bede saa underlig om Vand, besluttede Sygevogteren, der var en Ven af den Syge, at give ham lidt, især da det var sagt af Lægen, at han ikke kunde leve til næste Morgen, selv om han intet Vand fik. Den Syge begyndte da at faae Vand i en Thessæ ad Gangen, og esterhaanden større Portioner, indtil han kunde driske af et Glas. Om Morgenens havde Feberen forladt ham og han var kommen til sin fulde Fatning. De Smerter, der vare tilbage, vare kun en Folge af Lege mets Afkraftelse. Vandet frelste ham. Da Lægen indsandt sig, spurgte han heelt forbauset, hvad Sygevogteren havde givet Patienten, hvortil der blev svaret meget bestedent, at to Spande Vand var hvad han havde givet ham. Lægerne util dags bruge ikke denne Fremgangsmaade i Febertilsælde, men ere ligesaa uwidende i andre Punkter. Han talede derefter en halv Time om forskellige Pligters prak tiske Udsorelse.

Wldste Geo. Q. Cannon talte dernæst i 30 Minutter.

Wldste Geo. A. Smith sagde, at Dommer Ghols for nogle Aar siden havde fremstillet for de Forenede Staters Regjering, at Mormonerne ikke burde være begunstigede med saadanne Love, som tilfjender dem, der tage hen til ubeboede Egne i Staterne, den Rest at faae en Deel Land som Ejendom. Dette Territoriums Landvæsen blev da vedfjet Colorados Landvæsens Contoir, men da Love for Utahs Vedkomende vare fastsatte, kunde Ghols Forslag ikke gaae igjen nem. En Generallandmaaler og andre Embedsmænd, enhorende til Landvæsenet i Utah, vare allerede udnevnt.

Folket burde gjøre Forberedelser til at kjøbe Landet ved at sammenspare Penge,

og enhver Mand, som er en Udlænding, og ikke besidder de Nettigheder, som Landets Love tilskjender dets Borgere, burde gjøre det nødvendige Skridt til Erholdelsen af Naturalisation-Papirer, paadet man kan optages som de Forenede Staters Borger og nyde de Begunstigelser, som Landets Love yde disse. Enhver Mand, som agter at boe i Landet, kan indfinde sig hos Secretairen for det Distrik, hvori han opholder sig, og forklare, at han onster at vorde optaget som Borger, hvorpaas han efter to Aars Forløb vil erholde de dertil henhørende Papirer.

Præsident Brigham Young udtrykte sin Glæde over at være samlet med de Hellige. Hvilkens en Modsetning kan iagttages mellem nærværende Tid og fem og tredive eller fem og tyve Aar tilbage. Da funde maaske de omreisende Eldster finde een Hellig paa hver halvtredindstyvende Mil, og bleve drevne bort fra mange Huse, hvor det ikke blev dem tilladt at standse; men nu, hvorsomhelst vi komme — og vi kunne ikke paa langt nær komme til alle Settlementer — mode vi en Broder og en Ven. Fred og Stilhed hersker. I andre Lande vilde der sandsynligvis i en Landsby af Størrelse som Wellsville være mange Lovlærd, Driske- og Spillehuse, samt andre Steder for onde Forehavender; men findes nogen af disse Slags her? Nei. Om her er en Lovlærd, saa dyker hanorden, og paa samme Maade forholder det sig med Fredsdommere og andre civile Embedsmænd; de have ingen Fordeel af at være Samfundets Beiledere.

Istedtsor at anstille Forsøg paa at adlyde Biisdomsordet burde I adlyde det, og ikke blot forsøge derpaa. Dette for lange vi af Eder.

Vi kunne have vore egne Skilte, og bære Hatte, Sko og andre Klædningsstykke, som somme sig for os — smale eller bredsygget Hatte, lange eller sorte

Stovler. Babylon vil falde, og vi maae ikke være afhængig af den for de Ting, vi behøve, men vi bør lære at være selvstændige. Gud har meddeelt os, at vores Prydelsers Skjønhed skalde være vore egne Hænders Arbeide.

Naturaliseringspapirer skalde anstafses af Brodrene, som ikke have samme.

Brodrene skalde være omhyggelige for at tilveiebringe gode og rene Kornsorter, Blanter og Frugter til Sød. Dette er en Gjenstand, som ofte har været omtalt i Propheternes Skole. Den samme Plan, som i Saltsjøstaden er blevet fulgt for at opfjælpe Faareayl, burde ogsaa etableres i dette County. Vi maae tilveiebringe mere og bedre Uld end hidindtil.

Lægerne skalde være ledede ved Abenbaringers Aland, at de, naar de see paa en Patient, kunde sige hvad der mangler ham, og i Overeensstemmelse dermed anordne det Nødvendige. Sygdommen iblandt Bornene, hvortil Hentydning er blevet gjort, var alene dodelig, hvor den blev behandlet med Uvidenhed. I Saltsjøstaden var mange Familier angrebne, i hvilke ikke et Barn døde, endkondt der var et stort Antal. God Forpleining og forstandig Behandling kan frelse Bornene fra Graven. Naar Upasselighed først viser sig, skalde passende Forholdsregler tages for at standse Sygdommen.

Spiser passende Møringsmidler, arbeider ikke mere end Krefterne tillade, værer omhyggelige for at I sove saa lang Tid, som er nødvendig for at Legemet kan være ifort dets naturlige Kraft, men sover ikke længere, og om I ville efterkomme dette, da ville I ikke have Sygdom iblandt Eder. Maaske Herren vel-signe Eder.

Efter Middag toge vi paa Reisen til Legan.

Logan, den 25de August.

Fra Wellsville escorteredes vi af et Compagni Cavaleri fra Logan; det modte os ved Mundingen af Wellsville Canon, og vi indtraf hertil igaar Kl. 5 Ester-middag. Borgere, Skolelærere og Børnene fra de forskjellige Skoler modtog os i Form af Procession med Logans Musikcorps i Spidsen. Processionen lededes af W. K. Robinson, og bestod af omtrent 500 Personer, det største Antal Børn i flere Afdelinger. Hver Afdeling havde et Banner, hvorpaa passende Motiver vare at læse.

Processionen var sammenføjet i følgende Orden:

Tolv Fædre i Israel, hvis Banner bar Valgsproget „Bibelen.“

Tolv unge Mænd, bærende Banner, hvis Valgsprog var „Mormons Bog.“

Tolv Drenge; Banner med Indskriften „Pagiens Bog.“

Tolv Modre i Israel; Banner med Indskrift „Deseret News.“

Tolv unge Damer; Banner, hvorpaa man læste „Daily Telegraph.“

Byens og Grevskabets civile Embedsmænd; Banner: „Utah Magazine.“

Skolernes Hovedbanner: „Juvenile Instructor.“

Bed vort Indtog i Byen toge vi igennem en Report, der var smagfuldt udstryret, og over hvis Centrum læstes: „Velkommen.“ Fra Portens øverste Spidse vajede Nationens Flag.

Processionen marscherede til Præsident G. T. Bensons Bolig, hvor Skole-eleverne sang en Sang, der var forsattet for dette Dømed.

Præsident Young talte til Børnene og deres Lærere. Han udtalte sin Glæde over den Interesse, som lægges for Dagen for Ungdommens Undervisning, og for de store Fremstridt, som de Unge fremvise at have gjort.

Han opmuntrede Enhver til at være udholdende i et saa roeværdigt Arbeide, og han velsignede alle Tilstedeværende i Jesu Christi Navn.

Lederen for Processionen anførte denne til Byens Raadhus, hvor den adskiltes.

(Fortsættes.)

Skandinaviens Stjerne.

Den 1ste Decbr.

„Frontier Index“ meddelede for en Tid tilbage en Artikel med Overstift: „Hvormeget vi hørde Mormonerne.“ Dette Organ udgives i Green River City, altsaa ikke af dem, der ere af os; og Grunden, hvorfor vi her gjengive denne Artikel, er, at den maaske kunde bidrage til at kaste lidt Lys over den Maade, hvorpaa de Sidste-Dages Hellige i Utah ere betragtede af de tilstødende Territoriers og Staters Indbyggere, hvilke kjende Forholdene og vide hvad dette Folk har udført, understøttet af Israels Gud, igennem det Tidsrum det har været bosat der. Forfatteren er saaledes ikke af dem, som Verden beskylder for at være „partiske.“

„Mange Dele af Territorierne Dakota, Wyoming, Arizona, Ny Mexico og Staten Californien ere, hvad naturlige Fortrin angaaer, langt bedre stillede end Utah Territorium; dog ere disse Landstrækninger fordelemede oversvømmede af Bildt og Indianere, samt af de mexicanske Giendombesidderes Hjorder.

Mexicos halvvilde Folkeslag; Indbyggerne i de russiske Besiddelser, hvilke ere Barbarer; Chinesere, Indianere og Negere, samt alle underordnede Racer have Stemmeret ved Præsident-Valg, naar de ere bosiddende i en Stat, hvormod hvide Folk, der besidde nærværende Tids fremadstridende Oplysning og Civilisation, ingen saadanne Nettigheder have, naar de boe i et Territorium. Vi hentyde hermed til dem, der have op holdt vore Grubefelslaborer og de Compagnier, der først udvandrede til det stille Havs Kyster; vi mene dem, der nu ere det meest selvstændige Samsund, som Amerika eller nogen anden Verdensdeel kan rose sig af: Bondestanden fra alle Nationer, de Fattigste, meest foragtede, forhaanede og undertrykte; tyranniske Regjeringers Trælle, hvilke nu have behagelige Plantager i disse Bjergegne, hvor de søgte Tilflugt for deres Fjender. Reisende blive gjæsfrigt modtagne, dersom de opføre sig som de burde, og hvis ikke, blive de behandlede som andre Secter vilde gjøre i samme Tilfælde.

Medens Mormonerne ikke vare i Utah, havde den Reisende at kæmpe mod Indianerne baade ved Dag og ved Nat. Den Indianerstamme, som er blevet kaldet Utahs Stamme, hvilken var den listigste ved sine Angreb, og udmarkede sig ved den sikkre Maade, hvorpaa den behandlede Skydevaabten, har især gjennemstrefset Egnene ved Green River henimod det Sydligste af Klippebjergene, og denne Stamme er det, der har forvoldt Mormonerne i Utahs sydlige Dele mange Ulempes. Et-hvert Selskab, der har forsøgt at undersøge Landet ved Green Rivers Bredder og ved dens Grene mod Sydost, have disse Indianere borttaget.

Hjem have understøttet Grubefelslaborerne i Californien, Nevada, Montana, Idaho, Arizona og Sweetwater med Levnetsmidler, og hvem vedblive at understøtte dem? Hvem forsynede Johnsons Armee med Brod, Kjed og Hunslø mod Wintrens Kulde? Hvem lindrede Tusinders Nod i Montana i 1864, da et Pund Meel kostede $1\frac{1}{4}$ Dollars, og selv for den Priis ikke var at erholde? Hvem anstafte Beboerne ved Green River deres Brod, Kjed, Planter og Frugter? For nogle faa Uger siden var et Pund Meel her betalt med 30 Cents, men hvem reducerede Prisen? Hvem bygge to hundrede Mile af Union Pacific Jernbanen? Hvem, uden Negere og Chinesere, vilde have bebygget disse Bjergegne, om ikke Mormonerne havde været her? Hvem oprettede den første Telegraphsforbindelse og de første Skoler til unge Mænds og Kvinders Underviisning her i disse Bjerge? Hvem have bygget det præktigste Theater og det største Forsamlingshus i Amerika? Visseligen ikke dem, der til Tidsfordriv og for at undgaae haardt Arbeide, ere gaaede til Guldgruberne. Nei; men det er de eet hundrede tusinde Mormoner, som nu underholde os her ved Green River.

Correspondance.

Amerika.

Saltfossæd, den 20de October 1868.

Ærære Broder Jesse.

Deres Skrivelse af 23de f. M. er idag modtaget, og jeg glædedes ved at erfare, at De er lykkelig ankommen til København, hvilken Efterretning jeg har gjort mig Umage med at bringe til Deres henværende Bimmers Kundstab.

Vi have havt en af de bedste Halv-aarsconferencer, som jeg nogensinde har havt den fornøjelse at overvære. Vort Folk har udvist stor Midkærhed for Udsærelsen af Anthoriteternes Ønske. Det er vistnok for Mange som om et nyt Liv begyndte fra den Tid, og jeg kan sige, at jeg aldrig har set Folket være besjælet af bedre Følelser.

Hovedemnet var, at vi skulle opføre med at kjøbe af og sælge til dem, som ikke ville opbygge Guds Rige, eller med andre Ord, holde op med at betale vore Penge til fremmede Kjøbmænd, der benyttede vore Midler til at leie Politikere, der fremvise os for Regjeringen i et daaligt Lys. De Hellige vedtog eenstemmig at standse Handelen med de Fremmede, og kun understøtte dem, der understøtte Guds Rige. De fremmede Kjøbmænd have siden Conferencen mørkt Virknigen af denne Beslutning, thi de have nu ingen Omsætning, medens vore Kjøbmænd have mere end sædvanlig. Dette forbittrer de Fremmede, og de søger nu at lokke de Hellige til at bryde deres Forpligtelser ved at ned sætte Priserne indtil de ere under hvad man kan kjøbe Varerne for i New York.

Confereneen vedtog eenstemmig at udelukke Enhver fra Kirken, der med sine Penge understøtte fremmede Kjøbmænd, hvilke have brugt det Udbytte, de have vundet ved at handle med os, til at stade Territoriet, og have aldrig anvendt een Skilling til dets Opbyggelse.

Tor at hjælpe de Hellige til at iværksætte denne Beslutning har Præsident Young organiseret et Actieselskab, der skal antage en Stilling som Territoriets Grosserer, og anstaffe alle de Varer, som Territoriets Indbyggere behove at indføre fra andre Steder. Siden denne Beslutning fattedes ere kun elleve Dage gaaede hen, men paa denne Tid er blevne tegnet 130,000 Dollars.

Selskabet er organiseret saaledes: Brigham Young, Formand; W. H. Hooper, Viceformand; til Directorer ere valgte: Geo. A. Smith, Geo. Q. Cannon, H. S. Eldredge, H. W. Lawrence og Wm. Bennings; Wm. Clayton, Secretair, og D. D. Calder, Gasserer.

De Hellige tage sat paa denne Forretning med et heelt Hjerte. Dette Foretagende er vistnok et af de vigtigste Trin, som Kirken nogensinde har taget.

Nu maa jeg slutte, haabende at faae Brev fra Dem om ikke lang Tid. Maas Gud velsigne Dem.

Deres hengivne
Wm. Clayton.

Saltføstad, den 22de October 1868.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Fætter.

Vi glædedes meget ved at erfare Deres heldige Ankomst til Kjøbenhavn og Tiltrædelsen af Deres Pligters Udførelse. Vi bede for Dem her i vore Circles, at De maatte have Biisdom fra Herren til at udføre de Pligter iblandt de skandinaviske Nationer, som ifolge deres høie Kaldelse paahvile Dem.

Præsident Young nyder god Helbred, men er fuld af Omsorg for Udførelsen af Jernbanecontracten, og virker med den størst mulige Anstrængelse for Linien's Ifstandbringelse igennem Bjergene. Nedlægningen af Skinnerne fridt hurtig fremad. Jernhestens Skrig er allerede hørt i Nærheden af Hams Fork (omtrent 130 engl. Mile fra Saltføstaden). Veiret er meget smukt og behagelige for Esteraarsarbeidet. En stor Deel Reisende drage herigjennem, og standse da en kort Tid for at see Mormonerne i Almindelighed, men i Særdeleshed for at see Brigham Young. Br. Townsend opfører ved sit Hotel en Sidebygning, 30 fod bred, 130 fod lang og skal have tre Etager; men det er ham om at gøre at faae den opført inden Vinterens Komme.

Brødrene her ere bestjærtigede med at organisere et Actieselskab, med det Formaal at indføre Varer en gros, for at forsyne Territoriet med hvad det behøver. Der er tegnet 150,000 Dollars, hvilket Belob skal indbetales inden Januar forstommende. Den i Conferencen fattede Beslutning, at vi ikke skulle understøtte vore Fjender, har havt nogen Virkning

paa Stemningen hos de Fremmede, hvis Omsætning er meget afgaget siden Conferencen.

Bore fremragende Kjøbmænd understøtte det omtalte Forehavende paa en smuk Maade, saaledes har Eldredge tegnet 25,000 Dollars; Jennings 20,000; Hooper 10,000; Day 10,000; Woodmansee, Lawrence og Crieman hver 5,000 Dollars, og Legningen vedbliver at fridt hurtig fremad.

Et meget udstrakt og virksomt Compani Missionairer bestilledes under Conferencen til at forstærke de sydlige Settementer. Mange ere ifærds med at gjøre Forberedelser til at tiltræde deres Mission.

Endnu er kun en liden Deel Brænde og Kul i Byen for Vinterens Brug. Dersom vi faae en streng Vinter, ville sikkert saadanne Sager blive kostbare.

Min Broder John L. er her tillige med Hustru, som er meget syg, men er dog i Bedring. Zilpha og Mary ere her for at besøge os, medens Peter er rejst hjem med et Paas Barer til Bisshop Warren.

Jeg har den Forfængelighed, at jeg troer det var til de Helliges Tilfredshed, at jeg blev udnevnt til Medlem af det første Præsidentstab, og jeg kan forsikre Dem om, at jeg vil gjøre mit Bedste for ved Herrens Hjælp at opfylde de byrdefulde Pligter til hans Behag. Maas Herren velsigne Dem.

Geo. A. Smith.

Norge.

Christiania, den 11te November 1868.

Præsident Jesse N. Smith.

Kjære Broder.

I en længere Tid har det hvilet paa mit Sind som det har været min Pligt at tilsende Dem nogle Linier, hvorigjenem jeg kunde give Dem en fortsattet Skildring af mit eget Befindende, som ogsaa en Beretning fra denne Deel af Deres udstrakte Arbeidsmark i Herrens Biingaard, kaldet „Norge eller Christiania Conference,” og denne Pligt er det jeg herved vil opfylde.

Uagtet jeg troer De ikke har noget personligt Bekjendtskab til mig, saa har dog jeg lidt til Dem, thi jeg erindrer meget vel, at jeg saae Dem og hørte Dem tale i Førsamlingerne i Kjøbenhavn om Foraaret 1861, hvilken Tid jeg emigrerede til Zion. Jeg kan tillige erindre, at jeg betragtede Dem med megen Interesse, da jeg hørte, at De var en Slegting af Propheten Joseph Smith, og nu ønsker jeg ofte, at jeg skulle have en saadan Lejlighed til at tale med Dem, som nogle af vores Brødre fra Zion have, men dertil er Afstanden mellem Christiania og Kjøbenhavn for lang og Reisen for kostbar. Jeg har dog det Haab, at De til Sommeren vil glæde os ved Deres Nærværelse, og da vil De ikke blot være velkommen af mig, men alle de Hellige, af hvilke mange kjende Dem, vilde i Sandhed glædes derved. Hørend jeg giver Dem Oplysning om Missionens Tilstand vil jeg meddele, at jeg befinder mig udmerket vel, endstændt langt borte fra det udvalgte Folk — Zion, og fjernet fra min Hustru og mine Børn, der boe blandt dette Folk i Vestens yndige Dale. Saaledes adskilt fra dem, som jeg elster mere end noget andet Synligt paa Jordens, føler jeg mig glad og lykkelig, thi

her er jeg omgivet af en Deel gode Hellige, hvilke, i Førenning med det Bidnesbyrd jeg har hos mig selv om at jeg er kaldet af Herrens Ejendom til at være her indtil min Gjerning er fuldført, gjør Livet behageligt.

Siden Broder Hjeldsteds Besøg har jeg reist meget for at besøge de Hellige og for at holde Førsamlinger, dog har jeg ikke hidtil naaet længere mod Vesten end til Arendal. Jeg har ogsaa besøgt Telemarken, hvor mine Forældre boe, hvilke glededes ved mit Besøg.

Conferencen tæller henimod 800 Hellige, af hvilket Antal Præstedommets bliver at fraregne. Det bestaaer af 70 Eldster, 28 Præster, 46 Lærere og 11 Diaconer. Conferencen er inddelt i 9 organiserede Grene med hver deres Forstander, samt Districtslærere og det øvrige nødvendige lokale Præstedomme. Grene udgjøre 7 Districter, med een eller flere Grene i hvert District, alt eftersom Landets Bestaffenhed har gjort det nødvendigt, for saameget som muligt at lette de omreisende Eldsters Arbeide.

Den nordligste Green for Nærværende, omtrent 50 norske Mile nord for Christiania, er Troudhjems Green, der tæller omtrent 100 Hellige, Præstedommets indbefattet. Dette Antal Hellige er spredt paa en Strimmel Land, der i Længden udgjør 200 norske Mile, eller fra 12 til 13 hundrede engl. Mile. Saavidt mig bekjendt, ere ingen Hellige bosatte saa høit mod Nord, som Tilfældet er her i Norge, thi her ere nogle af de Hellige bosatte nordensfor 70° n. B.; heri gjøre de ti Israels stjulte Stammet maaskee en Undtagelse.

Før Nærværende haves ikke mere end tre omreisende Eldster, som udelukkende arbeide for Evangeliets Fremgang, men adskillige Brodre ere sendte til forskellige Dele af Conferencen for at assistere de omreisende Eldster, saavel i timelig som aandelig Henseende. Dette er især Tilsælget i Trondhjems Green, hvor der ere to Brodre for at understøtte den omreisende Eldste. Til denne Mission har jeg søgt at finde saadanne Brodre, der ere Haandværkere, hvilke bedre kunne ernære sig selv, og tillige bidrage af deres Fortjeneste til den omreisende Eldstes Reiseudgister.

Jeg maa nu snart afbryde, men først maa jeg bringe Dem en hjærlig Hilsen baade fra mig selv og alle de Hellige her, hvis største Længsel er at vorde udfriet fra Babylon, da sammes Aag bliver mere og mere trykende for hver Tid.

Mit største Ønske er, at see de trofaste Hellige med deres Born komme hjem til Zion, thi af egen Erfaring kan jeg sige, at det er det bedste Sted paa Jorden.

Vi have her i Christiania gode Horsamlinger, der ofte er besøgt af mange Fremmede. Evangeliet vinder ikke hurtig Fremgang, men er dog i stadiig Fremstridt, og jeg har de bedste Forhaabninger om, at det vil bane sig fremad, indtil selv de længst bortliggende og vanstelligst tilgængelige Dele af dette Klippe-land ville vorde besøgt af Guds Ejendom.

Maa jeg bede Dem bringe min hjærlige Hilsen til Brodrene Fjeldsted og Bjerkan, samt alle Bionsbrodrene, naar De modter sammen med dem.

Idet jeg beder Herren at velsigne Dem, undertegner jeg mig som Deres Broder og Medarbeider i Evangeliet,

S. Gudmundsen.

Nyheder.

Amerika. General Grant er valgt til Præsident, og Schuyler Colfax til Vicepræsident for de Forenede Stater.

General Ulysses S. Grant, der i saa hoi Grad udmærkede sig under den sidste amerikanse Borgerkrig, er født i Staten Ohio i Aaret 1822. Da han var 21 Aar gammel, tog han Afgangsexamen ved Militairskolen i West-Point. Nogen fremragende Plads indtog han ikke her, da han kun stod som den 21de i Rækken af 38 Kammerater. I 1846 deltog han i den mexikanse Krig, hvor han hurtig avancerede til Kapitain. Efter Krigers Slutning tog han Aftled fra Krigstjenesten og nedsatte sig som Kjøbmand i den da nylig opstaade By St. Louis; han opgav dog imidlertid snart denne Bestjærtigelse for at blive Landmand. Dette varede imidlertid heller ikke længe ved, thi kort efter opgav han Landvæsenet og flyttede til Byen Galena i Illinois, hvor hans Fader boede, og her blev han i Compagni med Fareren Garver under Firma Grant & Son.

De Egenstaber, Grant fornemlig har lagt for Dagen under sin sorte, men glimrende Bane i det offentlige Liv, ere uforstyrrelig Sindssø under Livets vegslende Forhold, baade naar Lykken har været ham gunstig, og naar han har kæmpet mod

den haardeste Modgang, stor Skarpsindighed og et sikkert, upartist, lidenskabslost Domdømme. Han har desuden altid viist en fordringeløs Consequents i Tale og Handling i Forening med Betænksomhed og en sleg Tilbageholdenhed, uden dog at være uhøflig eller frastedende. Endelig fremgaer det af hele hans Maade at være paa, at han er aldeles fri for enhver personlig Forsængelighed og i Besiddelse af et bestemt og aldrig svigtende Mod og en Udholdenhed, som ikke hænder til nogen Umulighed eller Hindring. Han er en ægte Amerikaner af Sind og Tænkemaade, og vælger Velvillie og Tillid ved den Retstaffenhed, hvoraf saavel hans Personlighed som hans Optræden bærer et umisljendeligt Præg. Grants Ergjerrighed har aldrig havt noget høiere Maal end paa en udmarket Maade at kunne udføre, hvad der er blevet ham overdraget, og han modtager paa den mest ligefremme og den roligste Maade af Verden de Hædersposter, hvormed man lonner hans Fortjenester. Han har ikke fogt Præsidentværdigheden, men da den frivillig og eenstemmig tilbodes ham af et mægtigt Parti, modtog han den paa sin sædvanlige ligefremme Maade. Følgende Ytring i hans Svar til Bælgerne vandt et almindeligt Bisald over hele Nordamerika: „Lad os fremfor Alt bevare Freden.“

San Francisco hjemsgotet den 21de October af et stærkt Jordstjælv, hvis Ødelæggelse anslaes til 3,000,000 Dollars. Sex Personer blev dæbte og mange blev saarede.

Byen Victoria paa Den Vancouver, beliggende ved Vestkysten af Nordamerika, er den 8de November blevet hjemsgot af en Jordrystelse, men meget svag, hvorför ingen videre Ulykker fikte.

England. For nogen Tid siden har man i Wales samt i Irland mærket heftige Jordrystelser. Den 17de f. M. har man ligeledes i Cöln sporet to hurtig paa hinanden følgende Jordrystelser. I den lille By Düren i Rhinpreussen har samme Dag en Jordrystelse fundet Sted. Den var ledsgaget af et underjordisk Øron.

Osterrig. I Kongeriget Böhmen er der den 10de November foregaat et Sammenstød mellem to Jernbanetog paa den böhmiske Westbane. Ulykken beskrives som meget nær lig den, der passerede i England, hvilken vi før have meddeelt Beretning om. Passagererne blev enten knuste eller frygtelig lemlestede. 69 Personer savnedes aldeles, 42 blev haardt saarede og 17 varre mindre farligt beskadigede.

Den østerrigste Rigskantslers Tale i Rigsrådsudvalget i Wien om Nødvendigheden af en Armee paa 800,000 Mand har vakt stor Opsigts ogaa udenfor Østerrig og fremkaldt Bevægelser paa Berserne baade i Paris og London. „Neue fr. Presse“ anseer Hentydningen til det Faretruende i de rumæniske Forhold for mindre vigtig, men lægger derimod stor Vægt paa v. Beusts Bink om Muligheden af en Krig mellem Frankrig og Preussen, der gjør det nødvendigt for Østerrig at være rustet.

Nederland. En keiserlig Utas forordner en Rekrutudstrivning af 4 pr. Tu- find til Fuldstændiggjørelse af Hæren. Udstrivningen foretages fra 15de Januar – 15de Febr. 1869.

Blandinger.

Folketælling i Indien. For første Gang skal der nu foretages en almindelig Folketælling i Indien, hvilken altsaa endelig vil give noisagtige Oplysninger om Forholdene og Folkmængden i disse Egne. Den indiske Regjering har allerede indhentet det engelske Ministeriums Tilladelse til at lade denne Tælling foretage i 1871, til hvilken Tid der ogsaa i hele det øvrige britiske Rige vil blive foretaget en ny Folketælling. Allerede tidligere har man i denne Retning virket endel. Saaledes fandt 1865 en Tælling Sted i Nordvestprovindserne og 1866 en i Central-provindserne; af disse fik man et ret godt Udbytte, idet baade Race, Religion, Beftæstigelse o. desl. blev bekjendt. For Dieblikket anslaaer man Befolknningen i det indiske Rige til 145 Millitioner. Der træffes allerede Forberedelser til Tællingen. De otte Localgouverneurer have faaet Ordre til at gjøre Folket fortrolig med en kommende Folketælling og at give Indberetninger om, hvorledes en saadan bedst kan sættes i Gang paa de forskellige Steder; ogsaa gør den statistiske Committee i Calcutta Udkast til Blanketter, som skulle benyttes i alle Provindser.

Fra Rom berettes om en ny stor Sammensværgelse, der i de sidste Dage har tilhjendegivet sin Tilværelse ved et i flere Tusinde Exemplarer udstedt Opraab. Dette Manifest priser i sterke Udtryk den spanske Revolution og udtaler Haabet om, at denne snart maa finde Esterligning i Rom. Med levende Farver udmalet det, hvilke heldige Resultater en almindelig Rejsning vil medføre.

Indhold.

Side.	Side.	
Halvaarsconferencen i Saltfostaden 65.	Correspondance	75.
President Youngs Besøg i de nord-	Nyheder	78.
lige Settlementer (fortsat)	Blandinger	80.
Nedaktionens Bemærkninger		

„Skandinaviens Stjerne“ udkommer den 1ste og 15de i hver Maaned og faaes paa Contoiret i Lorenzengade Nr. 14 1ste Sal tilbenstre og paa alle kongelige Postcontoirer.

Kjøbenhavn.

Udgivet og forlagt af Jesse N. Smith.

Trykt hos F. C. Bording.